

09-01-1992

[REDACTED]

Uw brief van

Uw kenmerk

Ons kenmerk

Bijlagen

Nr. 23.043/II/PD

Mijnheer de Gouverneur,

Ter zitting van 9 oktober 1991 heeft de Verenigde Vergadering van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (V.C.T.) een onderzoek gewijd aan de klacht van 13 februari 1991 tegen de provincie Luik "Service provincial d'Information sur l'Environnement" (SPIE) die in het kader van het Jaar van de Haag brochures en formulieren verspreid die enkel in het Frans beschikbaar zijn. Ook het reglement van de provincieraad van Luik i.v.m. de premie zou uitsluitend in het Frans bestaan.

x

x

x

Het verspreiden van een brochure door een openbare dienst is een bericht en mededeling aan het publiek in de zin van de bij K.B. van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken.

Het aanvraagformulier kan bij de SPIE aangevraagd worden (artikel 2 van het reglement). Het is derhalve een betrekking van deze dienst met een particulier waarvan de taal bekend is.

./.

De werkring van de "Service provincial d'Informations sur l'Environnement" beslaat de hele provincie Luik. Het is derhalve een gewestelijke dienst in de zin van artikel 36, § 1.

Voor zijn berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn, in zijn betrekkingen met particulieren en voor het stellen van akten, getuigschriften, verklaringen, machtigingen en vergunningen, is hij onderworpen aan artikel 34, § 1.

De berichten, mededelingen en formulieren, die hij rechtstreeks aan het publiek richt en de formulieren die hij op dezelfde wijze afgeeft, stelt hij in de taal of talen die ter zake opgelegd zijn aan de plaatselijke diensten van de gemeenten waar zijn zetel gevestigd is.

In haar advies nr. 1868 van 5 oktober 1967 meende de V.C.T. dat het voor de toepassing van artikel 34, § 1 past regels aan te nemen die tegelijk met de letter van de wet en de doeleinden van de wetgever rekening houden.

Derhalve was zij van mening dat door het gebruik van de taal voor te schrijven die is opgelegd aan de plaatselijke diensten van de gemeente waar de zetel van de dienst is gevestigd, de wetgever slechts de berichten en mededelingen heeft willen bedoelen die in of op de gebouwen van deze diensten rechtstreeks aan het publiek worden gericht, terwijl de berichten en mededelingen die in de andere gemeenten van het ambtsgebied aan het publiek worden gericht, terwijl de berichten en mededelingen die in de andere gemeenten van het ambtsgebied aan het publiek worden gericht, normaliter de taalregeling dienen te volgen die ter zake aan de plaatselijke diensten van deze gemeenten is opgelegd. Deze interpretatie wordt trouwens bevestigd door het 4e lid van artikel 34, § 1, wanneer het preciseert : "Wanneer de gewestelijke dienst gevestigd is in een gemeente zonder speciale taalregeling geniet het publiek uit gemeenten van het ambtsgebied die aan een andere taalregeling onderworpen zijn of die begiftigd zijn met een speciale taalregeling, ten aanzien van de rechtstreeks afgegeven formulieren, dezelfde rechten als in genoemde gemeenten".

Wat voor de formulieren geldt, kan eveneens op de berichten en mededelingen aan het publiek toepasselijk worden gemaakt, daar deze gewoonlijk dezelfde regeling volgen.

In zijn betrekkingen met een particulier gebruikt bovengenoemde gewestelijke dienst de taal die te dezer zake opgelegd is aan de plaatselijke diensten van de woonplaats van de betrokken particulier.

De V.C.T. oordeelt derhalve dat de klacht ontvankelijk is doch niet gegrond wat de publicatie van het reglement betreft, aangezien dit ook in het Duits werd gepubliceerd. De klacht is gegrond wat de verspreiding van de eentalig Franse brochure en het ontbreken van Duitstalige aanvraagformulieren betreft.

Dit advies wordt aan de klager gestuurd.

Met de meeste hoogachting,

DE VOORZITTER,

